

Nr 88.

Af herr **Östberg, Johan**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

Enligt beräkningar, som återfinnas i motiven till Kungl. Maj:ts för innevarande års Riksdag framlagda förslag om förordning angående inkomst- och förmögenhetsskatt, skulle denna skatt tillföra statsverket i rundt tal 30 millioner kronor eller ungefär samma belopp, som den för år 1909 uträknade bevilningen och inkomstskatten tillhoppa utgöra. Det nya skatteförslaget skulle således icke, åtminstone icke i första hand, leda till afsevärdt större statsinkomst. Dess betydelse i statsfinansiellt hänseende skulle gifvetvis dessutom något minskas, om man fullföljer sträfvandet att göra inkomstskatten till en mera ren sådan genom att medgifva t. ex. afdrag för utskylder.

Den nya skattens hufvudsakliga betydelse skulle då alltså komma att ligga i de förändringar i fråga om skattegrunderna förslaget innebär. Dessa förändringar afse, såsom känt är, hufvudsakligen dels att direkt beskatta inkomsten af fast egendom, däri inbegripet det å en fastighet drifna jordbruk eller skogsbruk, dels att efter andra än nu gällande normer taxera aktiebolags och solidariska bolags inkomst, dels ock att införa en ny skatt å enskildas förmögenhet. Om dessa förändringars berättigande och värde måste gifvetvis meningarne vara och blifva delade. Det är också påtagligt, att det ställer sig mycket vanskligt att beräkna, huru de nya skatteformerna komma att, finansiellt sedt, verka, innan någon erfarenhet härom vunnits. Särskildt gäller detta om skatten på inkomst af jordbruksrörelse och hvad därmed står i samband.

Vid sådant förhållande och då statsverket för närvarande är i synner-
Bih. till Riksd. Prot. 1910. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 43 Häft. (Nr 88). 1

ligt behof af inkomster, torde det icke vara välbetänkt att nu utan vidare afstå från den inkomst, bevillningen medför. För dess bibehållande åt statsverket, om ock i något reducerad form, synas dessutom jämväl andra skäl tala. I hvarje fall torde försiktigheten bjuda att icke afskaffa bevillningen till staten, innan *hela* det nya skattesystemets konturer blifvit kända och godkända.

Om man låter bevillningen till staten fortfarande utgå, men nedsätter densamma att erläggas för fast egendom med tre öre för hvarje fulla ett-hundra kronor af taxeringsvärdet och för inkomst med en half procent å taxerad inkomstbelopp, skulle statsverket härigenom erhålla i inkomst omkring 6 å 7 millioner kronor. Man skulle då med hänsyn härtill kunna företaga de ändringar i inkomst- och förmögenhetsskatten, som vore lämpliga.

Särskildt skulle man kunna betydligt modifiera eller till och med tillsvidare borttaga den föreslagna förmögenhetsskatten. Genom fastighetsbevillningen blefve ju den förmögenhet, som ligger i fast egendom, såsom hittills, om ock i lägre grad, beskattad. Den förmögenhet, som områdes af aktiebolag och solidariska bankbolag, är, i den mån samma förmögenhet afkastar inkomst, genom den särskilda beskattningen för dessa bolag föremål för en extra skatt. Den förmögenhet, som i öfrigt finnes i landet, torde icke vara så afsevärd.

Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag på skattelagstiftningens område borttaga icke den dualism i taxeringsarbetet och de besvär, som däraf följa för de skattskyldiga samt taxeringsmyndigheterna genom de båda olika taxeringarna för bevillning, å ena, och för inkomstskatt, å andra sidan. Gifvet är, hurusom härvid emellertid är ett önskemål, att divergenserna mellan de olika författningarna blifva så få som möjligt. Till hvad i Kungl. Maj:ts föreliggande förslag till bevillningsförordning i detta syfte föreslås, torde böra läggas, att vid bevillningstaxering för inkomst af kapital afdrag för förvaltningskostnader, då sådana förekomma, måtte få ske samt att vid taxering för bevillning utaf inkomst af arbete afdrag måtte få ske för ränta å allt lånadt kapital. I båda fallen borde dessutom, därest afdrag för utskylder medgifves vid inkomstskattetaxeringen, enahanda afdrag medgifvas vid taxeringen till inkomstbevillning.

Bevillning borde kunna sättas lika för all fastighet likasom det af praktiska skäl borde stadgas, att taxeringen af inkomst skulle ske allenast i jämna hundratal kronor. Likaså borde det stadgas, att för de fall, där inkomst under 500 kronor eller annat minsta beskattningsbara belopp skall taxeras, man dock icke skall taxera belopp, som icke uppgår till 200

kronor. Afdrag vid beräkning af inkomst utaf rörelse för hyresvärdet af egen fastighet torde, om fastighetsbevillningen nedsättes till 3 öre för hundra kronor, böra medgifvas allenast efter 3 procent af taxeringsvärdet.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer jag,

att Riksdagen ville, med afslag å Kungl. Maj:ts förslag att låta inflytande bevillning användas för motsvarande anslag till landsting och städer, som icke deltaga i landsting, vidtaga följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, så att nedanstående lagrum komma att lyda:

2 §.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i 5 § upptagas, bevillning utgöras med tre öre för hvarje fulla etthundra kronor af fastighetens uppskattade värde.

8 §.

1 mom. — — — — —

2 mom. — — — — —

3 mom. För inkomst af kapital eller arbete skall, med iakttagande af bestämmelserna i 12 § härnedan, bevillning erläggas med en half procent af inkomstbeloppet.

4 mom. Inkomst taxeras i jämna hundratal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal, bortfaller. Inkomst, som understiger 200 kronor, taxeras icke i något fall.

11 §.

1 mom. Vid beräkning af skattskyldigs inkomst nästföregående år *må afdrag icke ske*:

a) för den skattskyldiges och hans familjs lefnadskostnader samt etc. . . .

Motioner i Första Kammaren, Nr 88.

2 mom. Däremot må afdrag ske:

1:o) vid beräkning af inkomst utaf kapital:
för utskylder, förvaltningskostnader och ränta å
upplånadt kapital;

ägande etc. . . .

2:o) vid beräkning af inkomst utaf arbete:

a) för det genom fastighetsbevilning beskattade
hyresvärdet motsvarande belopp af tre för hundra af
taxeringsvärdet å fastighet, som af ägaren begagnats
till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i 9 § 2 mom.

a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för utskylder samt för ränta å lånt kapital; och

c) med skäligt belopp för etc. . . .

Stockholm den 23 april 1910.

Johan Östberg.